เจาะลึก Technical ตอน รู้...ก่อนใช้เทคนิคอล

สวัสดีครับท่านนักลงทุน เข้าสู่เดือน 9 กันแล้ว วันวานเมื่อ 24 ปีที่แล้ว มีเสียงปืนนัดหนึ่งดังขึ้นในป่าลึกที่ห้วยขาแข้ง เป็นเสียงที่ดังพอที่ทำให้พื้นที่นั้น ต่อมาได้รับการประกาศจากยูเนสโกให้เป็นมรดกโลก ยังจำกันได้หรือเปล่า หลายๆ คนอาจเกิดไม่ทัน จารย์ตี่ขอเฉลยครับว่า เสียงนั้นแทนเสียงจาก ชายคนหนึ่งผู้รักสัตว์ป่า ป่าไม้ และธรรมชาติ มากกว่าชีวิตตัวเอง ชายคนหนึ่งที่ชื่อ...สืบ นาคะเสถียร

ได้แต่หวังว่าเหตุการณ์แบบนั้นจะไม่เกิดอีกครับ กลับมาว่าเรื่องของเทคนิคอลกันต่อดีกว่า ฉบับนี้จารย์ตี่ จะมาเล่าให้ฟังครับว่าใครที่เป็นสายเทคนิคอลเต็มตัว หรือแว็บๆ มาใช้เทคนิลคอลในการหาจังหวะซื้อขาย ตามแนวคิดที่ว่า ราคาและปริมาณการซื้อขาย สะท้อนทุกสิ่งทุกอย่างไว้แล้ว (ทั้งปัจจัยด้านเหตุผลและอารมณ์) หน้าที่ของเราก็เพียงแค่จับตาการเคลื่อนไหวของเงินฉลาดหรือ Smart Money ไว้ให้มั่น และติดตามเกาะให้แน่น เท่านี้ก็สร้างกำไรได้ไม่ยาก

แต่ท่านนักลงทุนรู้หรือไม่ครับว่า ในทางปฏิบัติแล้ว การวิเคราะห์กราฟ ที่เราใช้กันอยู่ทุกวันนั้นเป็นไปตามหลักการวิเคราะห์ทางเทคนิคแล้วจริงๆ หรือมีข้อจำกัดอะไรซ่อนอยู่อีก ลองไปดูกัน

กราฟรายวัน ไม่ใช่คำตอบของทุกอย่าง

ปกติแล้วเห็นกราฟที่ไหน หลักๆ ก็ต้องมีกราฟรายวันแบบแท่งเทียนเป็นตัวชูโรง โดยกราฟแท่งเทียนหนึ่งแท่งจะบอกให้รู้ถึง ช่วงการสวิงสูงสุดในระหว่างวัน และระยะห่างระหว่างราคาปิดกับราคาเปิด (ดังรูปด้านซ้าย) และมองที่ปริมาณการซื้อขายก็จะเห็นปริมาณการซื้อขายรวมของวันนั้นๆ

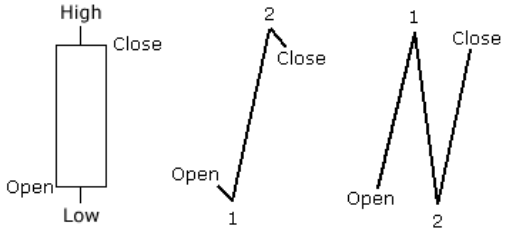

แต่สิ่งที่กราฟแท่งเทียนไม่ได้บอก มีหลายอย่าง เช่น การเคลื่อนไหวของราคาในระหว่างวัน (อาจเป็นดังรูปกลาง หรือรูปขวาก็ได้ ซึ่งจะให้อารมณ์ของตลาดที่แตกต่างกัน) ปริมาณการซื้อขายในช่วงเวลาต่างๆ หรือปริมาณการซื้อขายในช่วงราคาต่างๆ (ซึ่งจะส่งผลกับการหาแนวรับแนวต้านที่แม่นยำขึ้น)

บางคนอาจเริ่มคิดว่า งั้นก็ดูกราฟที่มี Time Frame สั้นลงมากๆ ไปเลยจะได้เห็นภาพได้ครบ เหตุผลหนึ่งที่กราฟรายวันเป็นที่นิยม เนื่องจากข้อจำกัดของสมองคนเราครับ

ทุกวันนี้ข้อมูลในโลกเกิดขึ้นมหาศาลครับ จะนับง่ายๆ ต้องบอกว่า จากวันนี้ไปข้างหน้าอีกเพียง 1 ปี ข้อมูลที่เกิดขึ้นใหม่จะเท่ากับข้อมูลในอดีตตั้งแต่มีการบันทึกมาในโลกจนถึงปัจจุบันเลยทีเดียว ข้อมูลด้านการลงทุนก็ไม่เว้นครับ ดังนั้นทางที่สมองเราจะพอจับข้อมูลมาคิดวิเคราะห์เพื่อหาข้อสรุปออกมาได้ ต้องทำ 2 อย่างคือ

1. ตัดข้อมูลบางส่วนออก (ซึ่งข้อมูลนั้นอาจมีผลกับการเคลื่อนไหวของราคามากก็ได้)
2. ลดทอนกลุ่มข้อมูลให้เล็กลง (แน่นอนว่าสิ่งที่ได้ก็จะบิดเบือนไปจากความเป็นจริง)

จารย์ตี่ขอยกตัวอย่างนะครับ

- ข้อมูลปริมาณการซื้อขายแยกตามระดับราคา โดยในแต่ละระดับราคาก็จะแบบเป็นปริมาณการซื้อและปริมาณการขายอีก ดูแบบนี้ เห็นชัดเลยครับว่า คนที่ถือหุ้นอยู่มีทุนอยู่ตรงไหนกันบ้าง

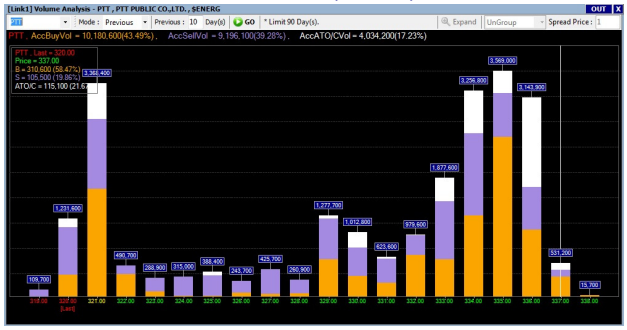

(ข้อมูลจาก e-Finance หัวข้อ Volume Analysis)

- ข้อมูลปริมาณการถือหุ้นสุทธิในนาม NVDR ที่บอกให้รู้ว่าหุ้นตัว

มีต่างชาติเป็นสปอนเซอร์ถืออยู่มากน้อยแค่ไหน (ข้อมูลจาก e-Finance หัวข้อ NVDR)

- ข้อมูลปริมาณการซื้อขายสุทธิของนักลงทุนแต่ละประเภท รวมไปถึง กราฟแสดงยอดการซื้อขายสะสม บอกให้รู้กันจะๆ ว่าเงินก้อนไหนเป็นเงินฉลาดที่เราน่าเกาะติดให้แน่น

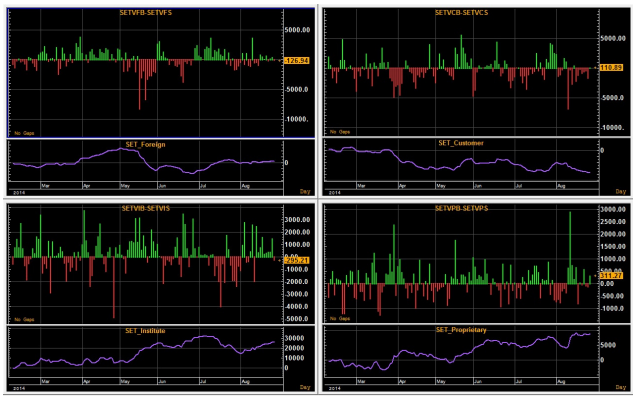

(ข้อมูลจาก ASPEN หัวข้อ Investor-Type)

นอกจากนี้ยังมีอีกหลายอย่าง เช่น ในวอลุ่มที่เห็นของสัญญาอนุพันธ์นั้น เป็นการซื้อเพื่อเปิดสัญญาใหม่ หรือปิดทำกำไรสัญญาเดิม ซึ่งดูได้จากกราฟของ Open Interest เป็นต้น

แต่ละอันที่จารย์ตี่ยกตัวอย่างเป็นเรื่องของราคาและการซื้อขายล้วนๆ (ซึ่งเป็นข้อมูล ที่การวิเคราะห์ทางเทคนิคใช้) แต่จะเห็นว่านักลงทุนน้อยคนครับ ที่จะดูทุกสิ่งอย่าง เพราะข้อมูลที่เกี่ยวข้องมีอยู่มากมายเหลือเกิน (แม้จะตัดจนเหลือแค่ ราคาและปริมาณการซื้อขายแล้วก็ยังมีเยอะอยู่ดี) เราจำเป็นต้องเลือกทิ้งหรือละเลยข้อมูลบางตัวไปครับ

การไม่ได้ดูทุกปัจจัย ไม่ใช่เรื่องผิดครับ มันเป็นเรื่องที่จำเป็นต้องทำ เพียงแต่ทุกครั้งนักลงทุนต้องไม่ลืมว่า กราฟที่เราใช้วิเคราะห์นั้น บอกข้อมูลเกี่ยวกับรายละเอียดพฤติกรรมของตลาดแค่เพียงบางด้าน ดังนั้นการคาดการณ์ต่างๆ ในอนาคต จึงมีโอกาสคลาดเคลื่อนได้ (มาก) ทุกครั้งที่ใช้กราฟ จึงอย่ามั่นใจมาก

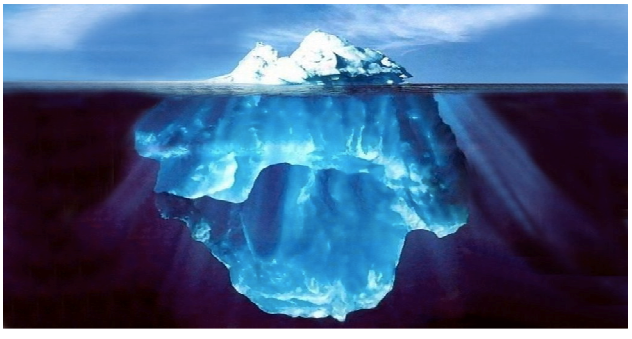

จนเกินไปนะครับ เพราะยังมีข้อมูลที่เราไม่ได้วิเคราะห์อีกเยอะ (นี่เองที่หลักการลงทุนทางเทคนิค ต้องมีการกำหนดจุดคัทลอสเสมอ แต่นักลงทุนบางคนที่ไม่เข้าใจก็จะเสียเวลามากมายเพื่อหาวิธีหรือเครื่องมือเทคนิคที่จะพยากรณ์ได้แม่นยำ 100%)

สิ่งที่ต้องระวังอีกอย่างนอกจากการตัดข้อมูลบางอย่างทิ้งก็คือการลดทอนหรือบิดเบือนกลุ่มข้อมูลเพื่อให้ง่ายต่อการวิเคราะห์ อันนี้ส่วนใหญ่จะเป็นเรื่องของการใช้เครื่องมือหรืออินดิเคเตอร์ต่างๆ ครับ

ลองมาดูตัวอย่างกัน

- เส้นค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่ บ่อยครั้งที่เราจะใช้เส้นค่าเฉลี่ยในหน้าที่ของแนวรับหรือแนวต้าน (ส่วนใหญ่ก็ทำหน้าที่ได้ดี) โดยเชื่อว่าเป็นการเฉลี่ยราคาในอดีตเพื่อบอกต้นทุนของนักลงทุนที่เข้าซื้อเมื่อช่วงหลายวันที่ผ่านมา พูดง่ายๆ คือยุบราคาย้อนหลังหลายๆ วัน มาเหลือราคาเส้นค่าเฉลี่ยราคาเดียว

ความจริงก็คือวิธีการหาค่าเฉลี่ยเกือบทุกวิธี เพื่อให้การคำนวณง่าย จึงสนใจเฉพาะราคากับเวลาเท่านั้น แต่ไม่ได้คำนวณปริมาณการซื้อขายในอดีตเข้ามาร่วมด้วย ค่าที่ได้หากจะใช้แทนต้นทุนก็เป็นเพียงต้นทุนคร่าวๆ เท่านั้น

นอกจากนี้ก็มีอีกหลายอย่าง เช่น การวัดแรงเหวี่ยงของ Stochastic ก็วัดจากจุดแค่ 3 จุดในช่วงเวลาย้อนหลังเท่านั้น (ถ้าใช้คาบ 14 วัน จะมีข้อมูลดิบ High Low Close Open รวม 56 ค่า แต่ Sto นำมาใช้คำนวณแค่ 3 ค่า) เป็นต้น

ทั้งหมดที่กล่าวมาไม่ใช่การวิเคราะห์เทคนิคไม่ดีนะครับ เพียงแต่ก่อนใช้ต้องไม่ลืมข้อจำกัดของมัน แล้วพบกันใหม่ฉบับหน้าครับ...**จารย์ตี่**

รายงานฉบับนี้จัดทำขึ้นโดยข้อมูลเท่าที่ปรากฏและเชื่อว่าเป็นที่น่าเชื่อถือได้แต่ไม่ถือเป็นการยืนยันความถูกต้องและความสมบูรณ์ของข้อมูลนั้นๆ โดยบริษัทหลักทรัพย์ ยูโอบี เคย์ เฮียน (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน) ผู้จัดทำขอสงวนสิทธิ์ในการเปลี่ยนแปลงความเห็นหรือประมาณการณ์ต่างๆที่ปรากฏในรายงานฉบับนี้ โดยไม่ต้องแจ้งล่วงหน้า รายงานฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อใช้ประกอบการตัดสินใจของนักลงทุน โดยไม่ได้เป็นการชี้นำชักชวนให้นักลงทุนทำการซื้อหรือขายหลักทรัพย์ หรือตราสารทางการเงินใดๆ ที่ปรากฏในรายงาน